

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG — 25

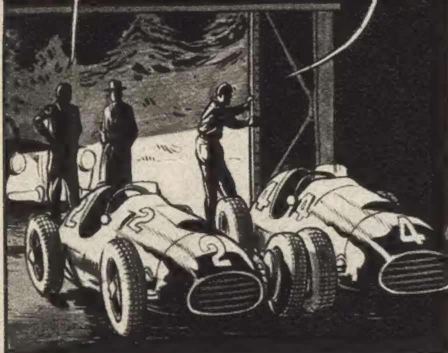
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

ZIJN EERSTE KOERS

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL
OVER 5 BLZ.
DOOR JAN GRATON

ENKELE UREN VOOR DE AANVANG VAN DE GROTE AUTOWEDRENNEN VAN FRANCORCHAMPS, IN HET ATELIER VAN DE FRANSE PLOEG. DE WERKTUIGKUNDIGEN KNAPPEN EEN RENWAGEN OP, OOK DE BAAS, GARDINI, STEEKT DE HANDEN UIT DE MOUWEN. DE MOTOREN DRAAIEN OP VOLLE TOEREN, HET LAWAAI IS OORVERDOVEND EN BOVENDIEN IS HET SNIKHEET IN DE WERKPLAATS...

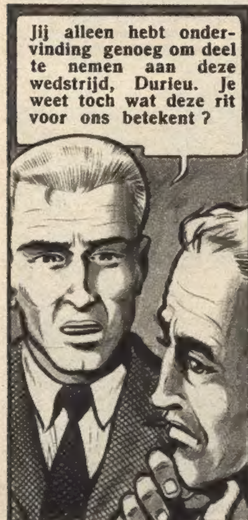

Intussen in Francorchamps. Nog enkele minuten, en het startsein zal gegeven worden...
CIRCUIT
ROUTIER DE
FRANCORCHA

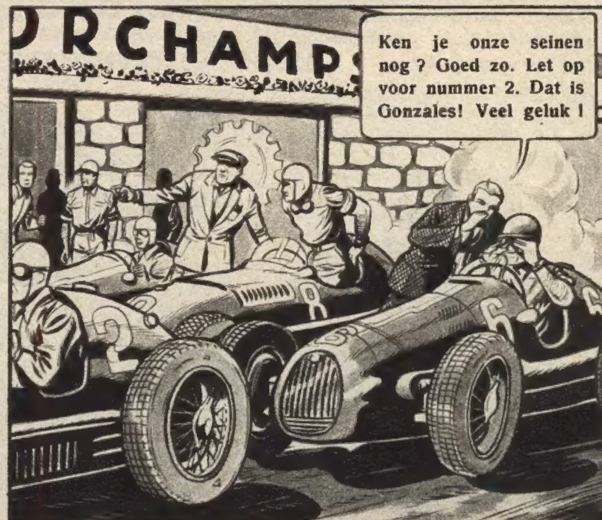

Daar komt Gardini in vliegende vaart. Wat mag er gebeurd zijn ?...
Vraag ik me ook af !

Vermits Pascal uitgeschakeld is, zal de baas Durieu, één van zijn oude piloten, nemen...
Het spijt me vreselijk, Durieu, maar je moet een helm opzetten en vertrekken !
Ik, baas ?

Jij alleen hebt ondervinding genoeg om deel te nemen aan deze wedstrijd, Durieu. Je weet toch wat deze rit voor ons betekent ?

Er zijn toch mensen die geluk hebben ! Ik zou het zo graag doen, doch aan mij vraagt men het niet ! Wanneer zal mijn beurt eindelijk komen ?
Accoord, baas !

Hoor je dat ? De piloot van Gardini ligt gewond in de kliniek.
Jammer voor Pascal, het is een prachtkerel, maar een meevaller voor ons !

RCHAMPS
Ken je onze seinen nog ? Goed zo. Let op voor nummer 2. Dat is Gonzales! Veel geluk !

Het startschot is gelost en dadelijk wordt de snelheid opgevoerd...
Ik moet nu zo snel mogelijk rijden, straks ben ik verplicht te vertragen, omdat m'n hart niet meer meewil !
VROOOMMM
VRAORA

Durieu steekt een concurrent voor...

Er valt een fijne motregen...
Ik beklaag de piloten. Op die glibberige baan zullen ze het hard te verduren hebben in de bochten !

Durieu maakt een verkeerd manoeuvre en slipt. Twee rivalen steken hem voorbij...
WROOUMM
WROOUMM

Intussen in de stand van Gardini...
Het is toch jammer dat je Frans niet hebt laten deelnemen, baas !
Frans ?

Ja, Frans ! Tijdens je reis naar Engeland maakte hij de proefritten en ik kan je verzekeren dat hij het opperbest deed !...

Wat ? Die jonge snaak in zulke koers laten rijden ? Ben je gek ?
Maar, baas, ik verzeker je dat Frans...
Geen sprake van !

Hoeveel ronden nog eer hij om ravitaillement komt ?
Nog vier, baas ! Hij liet zich voorbijsteken door een Engelsman en is op dit ogenblik de voorlaatste...
VROOUMM

Vlug, jongens ! Kijk de pomp na... Sein Durieu dat hij moet stoppen, en leg de antislip-banden klaar !
VROOUMM

Durieu ziet het sein, en weet dat hij de volgende ronde moet stoppen...
CIRCU

Eindelijk zal ik even mogen uitblazen... Ik hoop dat het nadien beter gaat !

De remmen knarsen, de banden piepen en de Gardini stopt voor zijn stand...
CIRCUIT
ROAW ROAW ROAW

Dank je, kerel ! Het was prachtig ! Rust enkele minuten, we leggen nieuwe banden en tanken de benzinebak vol !

Durieu kan niet meer. Z'n ogen doen vreselijk pijn en het is net alsof zijn ledematen van lood zijn...
GARDINI

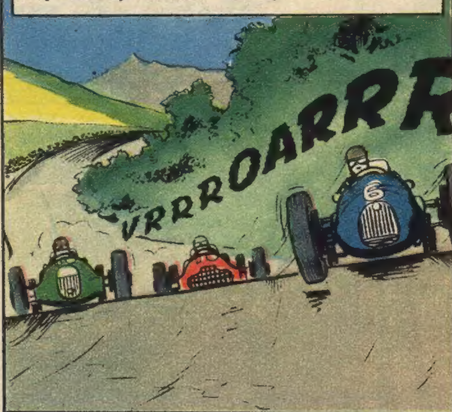
De werktuigkundigen tanken benzine, leggen banden en kijken de motor na in een recordtempo...
CIRCUIT
WROOUMMM

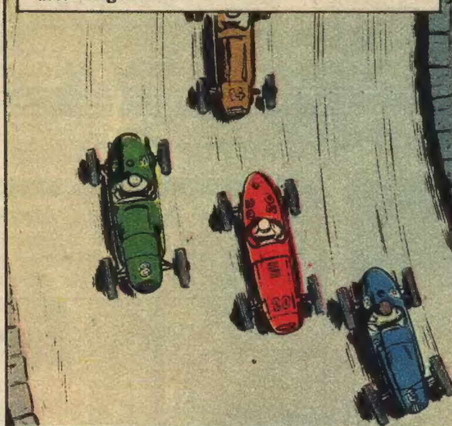
Gaat het niet, Durieu ?
Ha, als ik jouw leeftijd had ! En de baas heeft al zijn hoop en vertrouwen in mij gevestigd !

De racer is klaar. Waar is de piloot!...
Vlug, Durieu, je moet de verloren tijd inhalen !

Kostbare tijd ging verloren. Ik moet m'n uiterste best doen...
VROARR
GARDINI

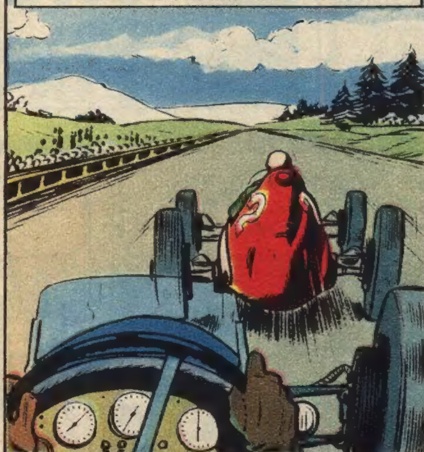
Hallo ! Hallo !... De Gardini start opnieuw. Ligt op dit ogenblik in laatste positie...
WROOUMMM
VROAW

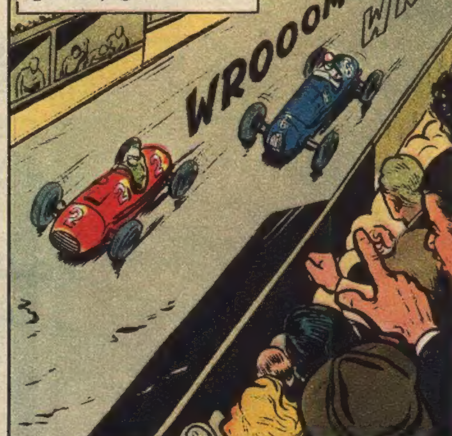

De piloot kent de wagen en hij zet er alles op om zijn rivalen voorbij te steken...
VRRROARRR

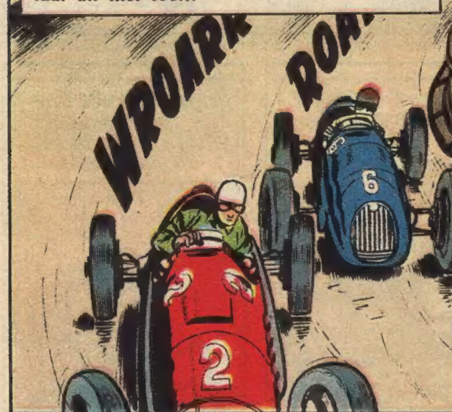

De Gardini vliegt voorbij een... twee... drie wagens !...

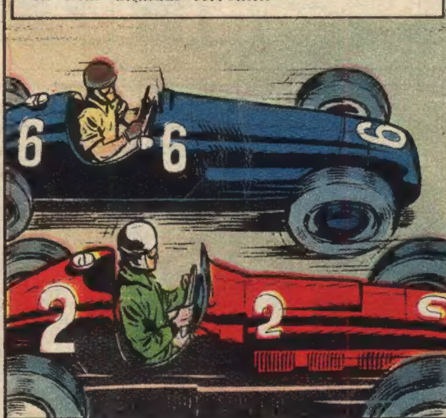

De kameraden van de piloot juichen en de baas straalt...
Hoera !
De rit van de Gardini is werkelijk sensationeel, hij komt als derde wagen in de bocht van Stavelot...

Nu valt Gardini zijn rivaal, Masareti, aan...

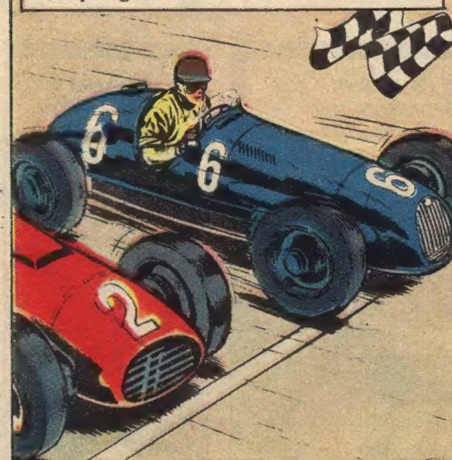

...Gaat hem voorbij. De Farrieri van Gonzales alleen heeft nog een voorsprong. De blauwe racer nadert de Farrieri...

Beide wagens beginnen de laatste ronde. Het publiek juicht geestdriftig...
WROOOMM

De piloot van de Gardini tracht zijn rivaal in een bocht voorbij te gaan, doch deze laat dit niet toe...

De Gardini gaat opnieuw ten aanval over, en wint ditmaal terrein...

Beide wagens komen in 't laatste baanvak...

Hoera ! De Gardini wint met een geringe voorsprong...

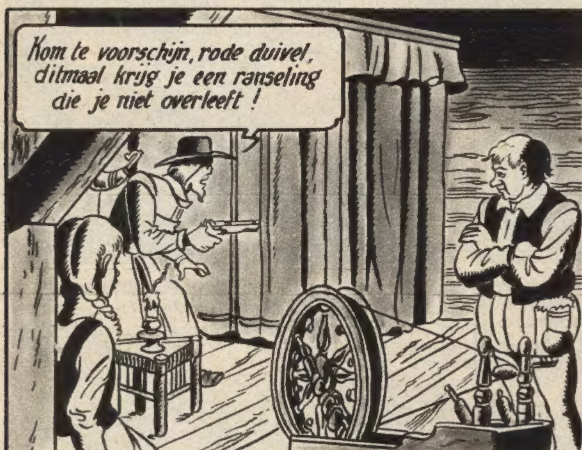

Iedereen loopt op de wagen toe om de piloot geluk te wensen.

Frans Gosselin !... Ha... dat is een verrassing... Je hebt me beet genomen !

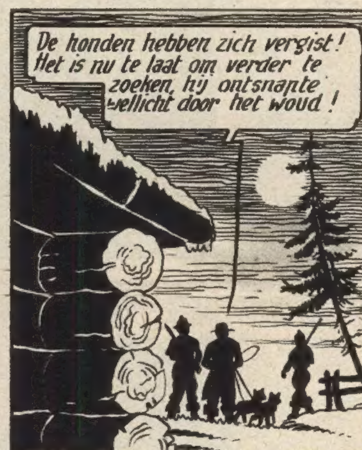

Ik deed het voor Durieu, baas. Ik vond hem volledig uitgeput in de kleedkamer en toen stelde ik hem voor zijn plaats in te nemen. Het koste enige moeite, doch ten slotte gaf hij toe...
Je bent flink geweest. Het was mooi dat je je vriend uit de penarie hielp en je hebt meteen bewezen dat je een prachtig piloot bent. Voor je straf zul je ook aan de volgende wedrennen deelnemen !
Einde

Onze vrienden vonden een opgejaagde en gewonde Indiaan. Tijl verborg hem in het alkoof, terwijl twee soldaten en een burger de hut doorzochten...

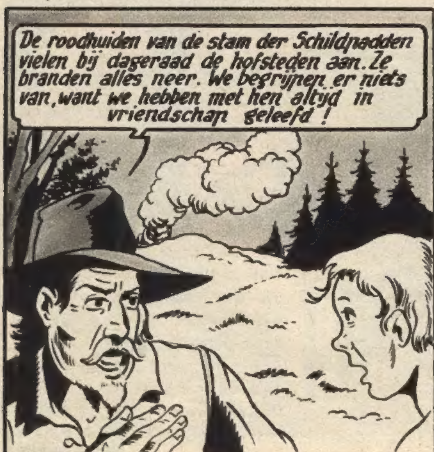

(Wordt voortgezet.)

WE STEKEN ONS LICHT OP

M'n buren bekijken me telkens nieuwsgierig omdat ik iedere week met een nieuwe auto naar huis kom. Ze vragen zich wellicht af, welke stiel ik uitoefen om daar telkens de hand te kunnen op leggen? Alleen Jan, een jongen van tien jaar, knipoogt mij guitig toe, net alsof hij zeggen wou : « Ik ken het geheim, hoor! Mij kun je niets wijsmaken! »

't Gaat bijna zoals met je revolver met pijlen.

Op een morgen, toen ik in een wagen stapte om een proefrit te beginnen, kwam hij naar me toe en zei :

— Ik lees je artikels en ik begrijp de technische termen, die je daarin verwerkt. Mijn vader werkt in een garage en heeft me alles van naaldje tot draadje uitgelegd. Mijn vrienden struikelen echter iedere keer over onmogelijke woorden en vragen me dan of ik niet weet wat ze betekenen. Ik heb gedacht, dat jij hen alle gewenste uitleg zou kunnen geven. Ten slotte is het je stiel!

Daar ik niet dadelijk antwoordde, voegde Jan er aan toe :

— Ik zal je helpen! Ik stel de vragen en... jij hebt slechts te antwoorden, dat is toch heel makkelijk!

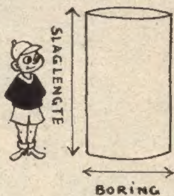
Wat is de compressieverhouding?

— Je weet, dat de motor van een auto samengesteld is uit een aantal cylinders. Iedere cylinder is, op zichzelf, een explosiekamer waarvan het volume schommelt al naar gelang de positie van de zuiger. Is de zuiger beneden, krijgt men het maximumvolume. Is de zuiger boven, krijgen we het minimumvolume. Veronstellen we, dat de maximuminhoud van de cylinder 60 cm3 is en de minimuminhoud 10 cm3. In dit geval zegt men, dat de compressieverhouding van 6 tot 1 is. Het compressievermogen is hoger, al naar gelang de motor krachtiger is. Je kunt het best vergelijken met je revolver met pijlen : hoe hoger de spankracht van de veren, des te verder vliegen de pijlen.

Waarom spreekt men over vierkante motoren?

— Een cylinder is een rolrond lichaam met twee gelijke vlakken als basissen, dat weet je trouwens. De Inhoud = Basis × Hoogte voor de cylinders van de automotor is dit hetzelfde. De hoogte heten de technici **slaglengte** en de diameter van het grondvlak noemen ze **boring.**

Is de slaglengte langer dan de boring, dan is de motor **« lang ».** Is de slanglengte gelijk aan de boring, is de motor **« vierkant »**, is de boring groter dan de slaglengte, dan spreekt men van een **« supervierkante »** motor.

Deze motor is niet « vierkant ».

Welk is het verschil tussen de effectieve PK. en de fiscale?

— Alle burgers betalen belastingen om de staatskassen te vullen, dat hoef ik je wel niet meer te vertellen. De automobilist is ook een belastingsplichtige en de taks die hij betaalt heet men « verkeersbelasting », ze wordt berekend volgens de kracht van zijn wagen. Hier gaat de formule : $4\,C + \frac{G}{400}$. C is het totaal aantal cylinders,

Dat is de formule voor de fiscus!

G het gewicht van de wagen. Met deze formule vind je het fiscaal vermogen van de auto en hierop is de taks gebaseerd.

Het effectief vermogen van de wagen, is de kracht welke de motor werkelijk ontwikkelt. Hier wordt er rekening gehouden met de compressie, de rotatiesnelheid en nog andere ingewikkelde dingen. Het fiscaal vermogen van een wagen **heeft slechts waarde voor de belastingontvanger!**

Wat verstaat men door de verhouding gewicht-kracht?

Met een lege kruiwagen kan je makkelijker, vlugger rijden dan met een kruiwagen vol stenen. Het gaat met een wagen net hetzelfde. Van twee auto's uitgerust met dezelfde motor, zal de lichtste het vlugst rijden en de beste acceleratie hebben.

De verhouding gewicht-vermogen.

Maar alle auto's zijn niet met dezelfde motor uitgerust. Om toch een vergelijking mogelijk te maken, hebben de experten voor iedere auto berekend hoeveel gewicht « één paard » moet trekken. Dit is heel eenvoudig : men deelt het totaal gewicht van de auto door het aantal PK. (effectief vermogen).

Een voorbeeld : de Citroën 2 PK. heeft een effectief vermogen van 9 PK. voor een gewicht van 500 kg. De verhouding gewicht-vermogen is dus 50 kg. per paardekracht. De Citroën 11 heeft 56 PK. voor 1.180 kg., dus 20 kg. per paardekracht. Natuurlijk is de acceleratie van

Twee paardjes is niet veel!

de Citroën 11 PK. veel beter dan die van de Citroën 2 PK. en de snelheid van de eerste wagen veel groter, dan die van de tweede. (120 km. per uur tegenover 70 km. per uur.)

Wanneer zegt men dat een wagen slipt?

Men voelt het natuurlijk! Sommige wagens slippen (het hoeft daarom niet erg te zijn) wanneer je over de tramsporen rijdt (in de richting van de sporen, dus niet « dwars » er over). Dat is helemaal niet erg en de chauffeur corrigeert dit dadelijk aan het stuur. Wanneer de wagen slipt in een bocht, wordt het spel gevaarlijker. In een wagen die makkelijk slipt, rijdt men niet meer zo veilig. De chauffeur, die zijn wagen kent, moet weten hoe z'n auto zich op slechte wegen en in de bochten gedraagt en de snelheid daarnaar richten.

Is een te zachte suspensie gevaarlijk?

Heb je al een reisje gemaakt in een grote, blinkende wagen? Indien je achterin zat, kreeg je, telkens de chauffeur een korte, snelle bocht maakte, de indruk dat heel de carrosserie naar de buitenkant van de bocht helde, niet? Het is onaangenaam en zelfs gevaarlijk. Wanneer een draai te snel genomen wordt, berust heel het gewicht van de wagen op de buitenste wielen en men loopt hierbij telkens het risico een buiteling te maken. De wagens met zachte suspentie zijn meer onderhevig aan dit soort slippen, dan andere en het is daarom, dat een te zachte suspentie vaak een vijand is van de baanvastheid.

*

Jan stapte met een tevreden glimlach uit m'n wagen en riep me nog na :

— We hebben flink gewerkt. Vergeet dit nu vooral niet in je blad te schrijven, hé!

Wat mag er nu weer aan haperen?

DEZE AUTOMOBILIST WORDT TELEPATISCH GELEID!

De ogen van Burlisto worden zodanig dichtgekleefd, dat hij geen « steek » meer ziet!

Opdat iedereen er zou van overtuigd zijn dat hij niets meer ziet, knoopt hij nog twee zwarte doeken over het hoofd.

Dan zet Burlisto zich achter het stuur en is klaar om te starten.

De voorbijgangers kijken hun ogen uit naar Burlisto... die niets ziet!

WIE breekt zich de nek! zeggen de inwoners van Frankfort a. Main, als ze de geblinddoekte automobilist zien voorbijsnorren. Maar neen! Burlisto rijdt door het drukke verkeer, door al de straten van de stad, zonder schram of stoot. De uitleg hiervoor is heel eenvoudig : hij ontvangt telepatisch de nodige instructies van z'n helper, die hem op korte afstand volgt. Burlisto wil door dit staaltje bewijzen, dat de overdracht van gedachten ofte de telepathie werkelijk bestaat, en niet alleen de zaak van goochelaars of charlatans is.

Ga niet zo ver, je papa aan te raden het ook eens te proberen!

DE SCHAT van BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De valse van Kleef rukte met zijn soldaten op naar het kasteel van Beersel. Jonkheer Philip en zijn getrouwen verdedigen zich hardnekkig.

(Wordt voortgezet.)

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE-ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT : LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

EEN GEHEIME BOODSCHAP

HET is lang geleden dat we nog eens een geheime letterboodschap gegeven hebben in Kuifje. Maar het groeiend aantal clubleden vroeg er met zoveel aandrang om, dat ik hier vandaag weer wat werk bezorg aan de roosters voor het ontcijferen van geheime boodschappen. Alleen de clubleden krijgen die roosters. Wie lid wil worden van de club, zende ons : zijn naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum, pasfoto (en 10 fr. inschrijvingsgeld voor wie geen abonné is).

K	D	P	E	R	F	W	I	I	R
I	A	G	J	N	E	K	N	F	S
R	I	N	I	A	V	E	R	A	J
T	A	K	A	I	R	9	S	5	G
O	3	V	K	A	V	R	E	I	Z
N	R	J	D	G	A	E	L	O	E
N	N	R	Z	E	E	!	P	.	O
R	E	.	N		N	O	P	D	N
K	E	R	O	V	S	U	A	T	A
I	I	N	C	E	F	H	J	T	E

Kuifje

IN DE VONDELSTEDE

Wanneer je een schoolreisje naar Holland maakt en je geraakt tot in Amsterdam, vergeet dan stellig je fototoestel niet mee te nemen, want in die grote Hollandse stad kun je veel mooie kiekjes maken, daarvan is deze foto een bewijs.

OOK DE NACHTEGAAL MOET «LEREN» ZINGEN !

DAT klinkt ongelooflijk, en toch is het waar. Alle zangvogels, zowel de vink, de merel als de nachtegaal, moeten leren zingen. Op hun reis naar verre landen zijn ze het zingen haast verleerd en wanneer ze weer in onze streken komen, moeten ze ijverig studeren alvorens ze hun eigen wijsje kunnen zingen. Zo kan men ze, in het begin van de Lente, zien zitten met open bek en uitgerokken hals. De mimiek is er, maar... geen geluid ! Dan komen enkele tonen en ten slotte kennen ze hun hele wijsje. Het is bovendien een feit, dat de jonge vogels bij de oude in de leer gaan en, net als jullie op school, beginnen ze met te luisteren. Dan zingen ze iedere toon na en ten slotte wedijveren ze met hun meester.

Wist je dat de koekoek twee keelkoppen heeft (een Larynx en een Syrynx) en zowel bij het uit- als bij het inademen zingt ? Probeer dat ook eens, je speelt het nooit klaar !

Hou je van de Dieren?

GODELIEVE Hendrickx, van Brasschaat, is een oude bekende. Dat ze een trouwe lezeres en correspondente is, dat wist ik reeds, maar dat ze ook goed opstellen kan, dat blijkt nu uit haar inzending, die we hier publiceren en waarmee ze terecht een van onze albums naar keuze verdient. (We verwachten haar kaartje.) Wie kaapt volgende week de prijs weg met een goede, zelf beleefde dierenanecdote ?

KUIFJE.

EEN LIEF POESJE

OP een zonnige Donderdagnamiddag ging ik van achter in onze tuin eens kijken hoever het stond met de bessenstruiken. Mijn oog viel plotseling op een lief, zwart-wit gevlekt poesje dat zich daar in het gras had neergevleid. 't Was de eerste keer dat ik het poesje zag, en het beestje, dat mij had zien aankomen, maakte aanstalten om weg te lopen. Maar na enig aarzelen kwam het beestje naar mij toe. Toen heb ik een kommetje melk gehaald, en likken dat het poesje deed ! Ik veronderstelde dat het een verloren katje was. Tot nu toe ga ik trouw het poesje zijn melk brengen, en als het mij ziet afkomen, komt het al aangelopen en dan streel ik het eens liefkozend over zijn zachte pels. Het volgt me overal op de voet, maar als ik binnen ga, blijft het nog wat schuw voor de deur zitten. Ik ben nu een dikke vriend van het poesje geworden, want ik houd er veel van.

Godelieve HENDRICKX
Brasschaat.

KUIFJE in de Sportwereld

Waar de Ronde van Frankrijk voorbijtrekt, heeft de schooljeugd verlof!

DE Ronde van Frankrijk is de reusachtigste sportorganisatie op de wereld. Zij houdt heel West-Europa een maand lang in haar ban en inzonderheid in Frankrijk kweekt zij passies. Kwam het vóór een paar jaren inderdaad niet tot het opschorten van de diplomatieke betrekkingen tussen Italië en Frankrijk, nadat Italiaanse renners door Franse toeschouwers op de Col d'Aspin met stenen waren bekogeld?

Vorig jaar werden de verkiezingen drie weken vervroegd opdat zij niet zouden samenvallen met de Ronde. In de steden en dorpen waar de «Tour» passeert krijgt de schooljeugd verlof, de burelen en fabrieken blijven gesloten en de koolmijners dalen die dag niet in de ondergrond af.

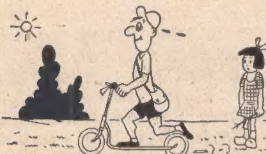
DE « TOUR » KOST 110 MILLIOEN

In 1903 richtte Henri Desgrange de « Tour » voor het eerst in. Desgrange was bestuurder van het grote Franse sportblad « L'Auto », dat sedert de bevrijding onder de benaming « L'Equipe » verschijnt en tijdens de duur van de Ronde een oplage van méér dan 1 millioen bereikt. De eerste Tour behelsde zes ritten, doch ieder jaar verruimde Desgrange daarna zijn organisatie, maakte ze lastiger en meer spectaculair. Sommige ritten eindigden in het holst van de nacht. De meest woeste en onherbergzame streken en de hoogste toppen van de Franse bergen werden bij voorliefde gezocht. Doch het succes groeide ook van jaar tot jaar. En met het succes de financiële lasten.

Weten onze lezers reeds dat de Ronde aan de twee inrichtende bladen « L'Equipe » en « Le Parisien Libéré » momenteel elk 20 millioen Franse franken kost en dat de hele Ronde, die een kleine maand duurt, een som van 110 millioen frank opslorpt?

Iedere stad, waar de Ronde passeert, moet een geldsom storten, gaande van 30.000 tot 50.000 fr. Een stad, die een ritaankomst heeft, betaalt 2 millioen fr. Een stad, waar een rustdag wordt gehouden, stort 3 millioen.

Ten slotte is er de publiciteitscaravaan, die o n g e v e e r 40 millioen afwerpt. Opdat een firma van zeep, of wijn, of inkt, of waspoeder, of tandpasta of

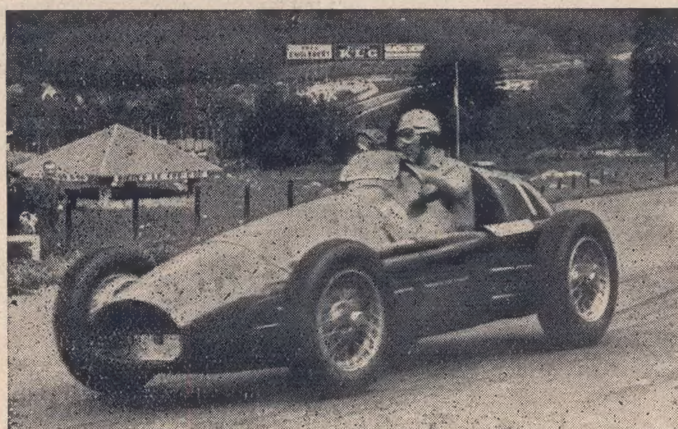

wat weet ik al, met een wagen reclame mag maken op de wegen die de Ronde volgt, moet zij de inrichters een vergoeding van 400 tot 800 duizend frank in de handen leggen. Zij doen het graag, want het aantal aanvragen is groter dan de plaatsen, die men beschikbaar stelt.

Verder zijn er nog al de benodigdheden waar renners en volgers moeten over beschikken en waar de inrichters allen hun winst op moeten hebben. Iedere renner heeft inderdaad — en er zijn er steeds ongeveer 120 aan de start! — zowat 20 broekjes nodig, 12 paar kousen, 12 paar handschoenen, 15 truien, 50 drinkbussen. De Tour voert daarnaast 400 wielen, 3.000 kettingen, 1.000 versnellingsapparaten, 2.000 tubes, enz. enz. mee.

Ten slotte zijn er de verdiensten van de renners. Ieder renner verdient een gemiddelde van zowat 50.000 fr. in de Ronde. Franse frank wel te verstaan! Sommigen strijken minder op. Zo de Zwitser Weilenmann, die in 1947 juist geteld 5.200 Fr. frank verdiende. Anderen ook meer. Zo de zwarte Zaaf, die vorig jaar in een rit laatste eindigde na ongeveer 180 km op kop te hebben gereden. Hij had daarbij aan premiën ongeveer 200.000 frank samengerijfd...

FANGIO kwam in 't hospitaal terecht

Ascari rijdt triomfantelijk met zijn Ferrari naar de aankomst.

ER was verleden Zondag reusachtig veel volk opgekomen voor de Grote Prijs van België die te Francorchamps verreden werd.

Al de kampioenen Fangio, Farina, Ascari, Rosier waren aanwezig en het beloofde een hevige strijd te worden. De Maserati-ploeg scheen de meeste kansen te maken. Bij het vertrek kwam de Argentijn Fangio dadelijk met zijn Maserati aan de leiding. Hij bleef echter niet lang op kop. Het zou voor hem, die als de grote favoriet gestart was, een slechte dag worden : nadat hij zijn leidersplaats had moeten afstaan, kreeg hij nog pech met zijn auto. De Belg Claes, die voor het eerst een extra-wagen (een Maserati recht van de fabriek) in handen had gekregen, moest zijn machine aan zijn grote ploegmaat Fangio afstaan...

Fangio deed wonderen met de Maserati van Claes, maar toen de speaker een paar minuten voor de aankomst langs de micro mededeelde dat Fangio een ongeluk overkomen was, steeg uit de menigte een langgerekte klaagkreet op. Enkele ogenblikken later reed een luidbellende rode kruiswagen voorbij de tribunes. Er ging een zucht van verlichting op, toen men vernam dat het gelukkig niet zo erg was.

Wanneer ik na de koers naar de verongelukte wagen van Fangio ging kijken, kon ik me rekenschap geven van het gevaar waar de sympathieke Argentijn aan ontsnapt was : na met zijn Maserati uitgegleden te zijn, was hij in een kleine gracht terechtgekomen, (bedenk maar even dat de gemiddelde snelheid van de koers 180 km. per uur was en Fangio een schitterende remonte deed). Fangio had zijn renwagen gelukkig nog kunnen tot stilstand brengen recht voor een electriciteitspaal op de rand van 'n ravijn!

De Argentijnse radio had een speciale reporter naar Francorchamps gestuurd en zond het verslag rechtstreeks uit. Er zal daar in Argentinië ook een geweldige angstkreet opgegaan zijn, wanneer ze hoorden dat Fangio weer een ongeluk was overkomen.

Bij de verongelukte wagen, hielden de gendarmen de menigte op afstand. Er was een dame die mordicus die triestige Maserati van dichtbij wou zien. Ze trachtte een gendarm opzij te drukken zeggend :

— Mijnheer, ik heb mijn plaats duur genoeg betaald om dit accident eens goed te zien. De rijkswachter wist gevat op deze misplaatste sensatiezucht te antwoorden :

— En ik ben er voor betaald om de orde hier te handhaven.

WIES VAN STEENKISTE NATIONAAL WEGKAMPIOEN!

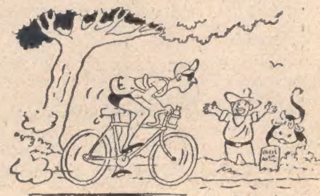

STAN OCKERS, die volgens velen ten onrechte uit de ploeg voor de Ronde van Frankrijk werd gesloten, startte Zondag te Namen in het nationaal wegkampioenschap der beroepsrenners als uitgesproken favoriet. Het zeer heuvelachtig parcours was een kolfje naar zijn hand en zijn staat van grote opwinding, zijn geprikkeldheid wegens zijn niet aanduiding voor de Tour, zouden ongetwijfeld een stimulans vormen.

Het gebeurde ook zo! Ockers dwong in de tweede koershelft, samen met Florent Rondelé en Wies Van Steenkiste, de beslissing af. En aangezien hij als de snelste van dit drietal werd beschouwd, lag de titel in het bereik van de Sinjoor, wiens kans op een laattijdige aanduiding voor de Tour daardoor aanmerkelijk zou zijn gestegen.

Doch Ockers werd geen kampioen. Hij werd in de spurt geslagen door Van Steenkiste en door Rondelé. Sommigen beweerden dat Stan kettingdefect had; de waarheid is echter dat hij, vergat waar de eindstreep lag en zijn uitval te vroeg begon.

Boven op de « citadel » gekomen, diende er inderdaad nog een ronde op het plein te worden afgelegd. Dat had de anders steeds zo schrandere Stanneman nu in zijn allesverterend verlangen naar de zege over het hoofd gezien. De anders zo fijne strateeg en knappe cijferaar was aan een staat van verregaande opwinding ten prooi. Hij meende in zijn roekeloosheid en onbezonnen ijver dat de aankomst direct na de top van de « citadel » lag. Hij leidde de hele beklimming, kwam met een paar lengten voorsprong boven en... zag dan het plein. Heel zijn hoge droom stortte in elkaar. Ockers werd op de vlakte direct door Wies Van Steenkiste en Rondelé aangevallen en kansloos geklopt.

BRIEVENBUS

JAN DESMEDT van Sint-Niklaas *is niet alleen een vurig Kuifje's lezer en clublid, maar tevens een enthousiast zeescout. Hij betreurt het dat er niet meer jongens zijn die zich bij de zeescouts aansluiten, en dat men in alle scholen niet minstens tweemaal per week gaat zwemmen. « Sommige jongens zijn bang te verdrinken, zo schrijft Jan, maar als je kunt zwemmen, zal zoiets toch niet gebeuren. En wie zegt je dat je aan land ook geen ongeluk kunt tegenkomen ? »*

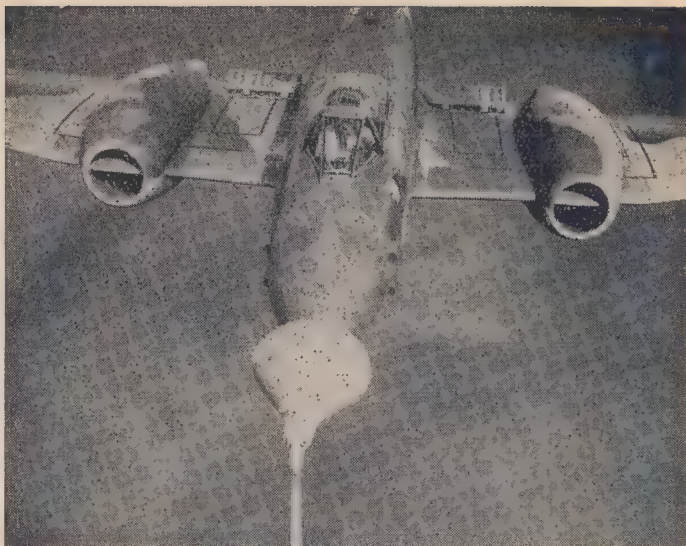
H. COOREMAN van Jette *vindt dat Kuifje op het ogenblik zeer goed is van samenstelling. Sinds in ons blad de methode verschenen is om portretten te tekenen met een schrijfmachine, heeft onze vriend Cooreman zich daar speciaal op toegelegd en hij bereikt reeds interessante resultaten. De Arabierenkop die hij me opgezonden heeft, was knap. Het gevraagde middeltje kan ik hem niet bezorgen. Al zoekend zal hij zeker een oplossing vinden. Met mijn beste groeten.*

LEOPOLD CUYVERS, 4e Linie, 4e Infanteriebrigade in Duitsland *vond het Kuifje's versje dat rijmde met « liefste duifje » het mooist van al diegenen die we publiceerden. Het was inderdaad een vrolijk rijmpje, Leo. Hoe stel je het in Duitsland ? Laat het me eens weten.*

LILIANE PIROTTE van Sint-Niklaas *is wel een meisje, maar niettemin houdt ze veel van vliegtuigen. Ze verzamelt reproducties van alle mogelijke vliegtuigtypes, en klaagt er over dat er in Kuifje niet genoeg aandacht gewijd wordt aan de luchtvaart. Wanneer men van iets houdt, dan heeft men daar nooit genoeg van, dat weet ik Liliane, maar ik zal er toch voor zorgen dat er meer artikelen over luchtvaartonderwerpen verschijnen. Tevreden ?*

ANNA DROUILLON, H. Hartstraat, 4, Kuurne, West-Vlaanderen *zou willen corresponderen met een Kuifje's lezeres die punten verzamelt, liefst iemand uit Brussel of omgeving. (De passage die ze in haar brief aan de club wijdt is me niet zeer duidelijk, zou ze dat eens nader willen verklaren ?) Hartelijk.*

JORIS RAEYMAEKERS van Turnhout *zit verveeld : hij vraagt me of ik toch een uitzondering zou kunnen maken voor zijn grootvader, die Kuifje elke week graag leest en nu reeds met spijt het ogenblik ziet aanbreken dat hij Kuifje niet meer zal mogen lezen, want hij wordt 77 jaar ! Die uitzondering wordt je graag toegestaan, Joris! Stel je grootvader maar gerust. Joris, die 12 jaar oud is, en aan de de Merodelei, 243 woont, zou graag willen corresponderen met een andere Kuifje's lezer die net als hij houdt van klassieke muziek. Men schrijve hem rechtstreeks.*

Deze sensationele foto werd genomen tijdens het tanken in volle vlucht door een Meteor. Speciaal uitgeruste vliegende reuzenvestigen werpen een lange darm uit, die door de traag vliegende reactiejagers, wier brandstofreservoir uitgeput is, opgevangen wordt. Vier tankvliegtuigen kunnen de brandstofreservoirs van twaalf jagers in drie minuten tijd vullen.

Clubleiders, ahoi!

Een Kuifje's Club te Rode !

INGEVOLGE mijn oproep van verleden week, zijn er weer verschillende aanmeldingen van candidaat-clubleiders binnengekomen. Uit St. Gen. Rode bij Brussel ontving ik goed nieuws van Fernand Wets, Stationstraat, 168. Hij verzamelt ook de Kuifje's lezers uit zijn gemeente die zich willen aansluiten. Men wende zich tot Fernand Wets !

Nog een Kuifje's Club te Oostende !

ONZE vriend Fernand van Doren, Steenweg op Nieuwpoort, 73, te Oostende, heeft eveneens het initiatief genomen een Kuifje's Club op te richten in zijn buurt. Ik feliciteer hem daarvoor en wens hem veel succes. Kuifje's lezers uit zijn omgeving die lid willen worden van onze grote Club, wenden zich tot Fernand van Doren en sluiten aan ! Hoe meer vrienden, des te meer vreugd !

Wemmel vooruit en vooraan !

DE Kuifje's Club van Wemmel telt reeds twaalf leden. Ze hebben daar reeds enkele foto's gemaakt, ik verwacht die met grote belangstelling.

De Speciale opdracht No 1

IK dank alle clubleiders, die er voor gezorgd hebben dat de speciale opdracht n° 1, die ze voor enige tijd ontvangen hebben, stipt werd uitgevoerd. Op die wijze kunnen ze actief bijdragen tot het bestendig verbeteren van ons geliefd Kuifje. Ik hoop dat ze de volgende speciale opdrachten even vlug en stipt zullen uitvoeren.

Ik verwacht deze week verschillende brieven van jongens die een Kuifje's club willen oprichten in hun wijk of gemeente.

Leve de Kuifje's Club !

Onze Pronostiek-Prijsvraag

—

De Ronde van Frankrijk

Begint volgende week.

ER ZIJN PRACHTIGE PRIJZEN TE WINNEN !

JULLIE weten, vrienden, dat de Ronde van Frankrijk volgende week begint. Het staat buiten kijf, dat deze grote sportmanifestatie door jullie met grote belangstelling wordt gevolgd. Het is daarom dat we dit jaar een PRONOSTIEK-PRIJSVRAAG hebben ingericht die om en rond de RONDE draait!

Volgende week (dus in nummer 26) vinden jullie reeds de eerste proeve van deze prijsvraag. Er zijn slechts twee vragen. Ze zijn helemaal niet zo moeilijk. De antwoorden schrijven jullie op een speciaal formulier dat in ons blad zal ingelast worden.

De drie eersten krijgen een prachtige prijs en ook voor de anderen is er een mooi geschenk voorzien. De winnaar van deze PRONOSTIEK - PRIJSVRAAG krijgt bovendien de GELE TRUI van KUIFJE!

Scherp dus jullie pennen en neem deel aan deze prijsvraag. Tracht de vragen zo juist mogelijk te beantwoorden. Vermits jullie allemaal erg veel van sport houden, zal het niet zo ingewikkeld zijn. Ik verwacht talrijke inzendingen! KUIFJE.

Dat kan tellen !

DE provincie Kirwin, in het Noorden van China, moest absoluut bebost worden en het bestuur van de gouw schonk een beloning aan al wie een groot aantal bomen plantte. De winnaar van die eigenaardige wedstrijd was Foe Tsai, die zo maar eventjes honderd twintig jaar was geworden en... hij lei iedere dag dertig kilometer te voet af om zijn werkplaats te bereiken !

Een jonge held

GERARD CARDON, een jongen van vijf jaar die in Condé-sur-Escaut (Frankrijk) woont, redde zijn 4-jarig broertje en zijn zusje van vijf maanden uit hun brandend huis. Van de Vereniging van Redders uit de streek, kreeg hij daarvoor de titel van « Jongste redder van Frankrijk ».

Op rolschaatsen

HEATHER Chapmann is een negentienjarige Engelse die in Brighton woont en doodgraag naar de Battersea-foor van Londen zou gegaan zijn. De centen om de trein te betalen ontbraken echter en, wat deed ze ? Ze bond haar rolschaatsen aan en rolde 90 km. ver naar Londen onder een pletsende regen. Ze had nog de moed te lachen toen ze aankwam en zelfs... om de foor te bezoeken !

Drama in het Woud

Georges Towne is met zijn vrienden, Mark Trail en Line, in Tennessee geweest. Zijn vader, die niet houdt van Mark Trail, geeft hem een flinke bolwassing...

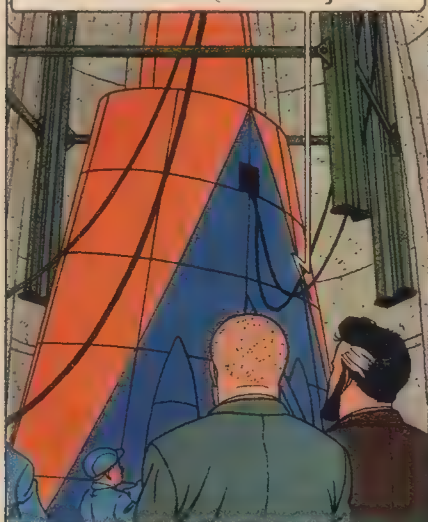

(Wordt voortgezet)

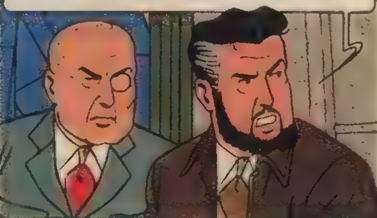
HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

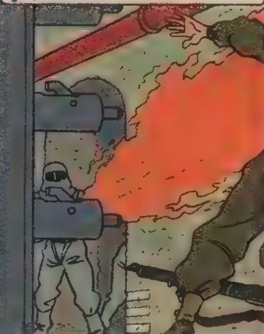
Terwijl het land- en luchtleger de Zwarte Toren aanvallen, woont Axel Borg de plaatsing bij van een geheim wapen dat Parijs zal vernietigen...

Inderdaad. In de Zwarte Toren gaat een nieuwe boodschap op antenne...

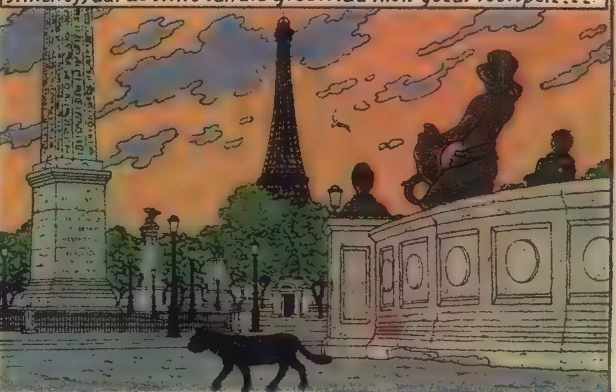
De Franse regering verwierp ons ultimatum en is daarom verantwoordelijk voor de vreselijke gebeurtenissen, die zullen volgen. Daar de regering onze basis "De Zwarte Toren" aanviel en onschuldige slachtoffers maakte, zien wij ons verplicht het uur van de vernietiging van Parijs te vervroegen...

...dt voortgezet.)

TEXAS SLIM

ROMAN DOOR MARCEL ARTIGUES

★

GEILLUSTREERD DOOR REF

BLOEMEN OP TWEE GRAVEN

TEXAS SLIM beantwoordde die speech door tóch zijn laatste kogel af te vuren...

Boven de tafel, waarachter Redgie Peralta zich verschanst had, hing een luster met een diameter van ongeveer vijf en zestig centimeter. De zware kroon was geheel uit smeedijzer, evenals de kandelaars. Hij hing met een dikke zijden koord aan de zoldering. Het was naar die koord dat Texas Slim gemikt had en... geraakt had hij ze ook. Ze was zo zuiver overgesneden als met een bowie-knife. De onmiddellijke echo van de val van de luster was een woedend gehuil...

Met een kattenrapte waren Texas Slim en Koen naar voren gesprongen om zich van Redgie Peralta meester te maken...

Wat ze zagen, verraste en vermaakte hen terzelfdertijd... Het was alles nog véél beter afgelopen dan Texas Slim voorzien had. Hij had slechts gewild, dat de luster de bandiet voor een tijd knock-out zou hebben gesteld. Wat er gebeurd was amuseerde onze vrienden geweldig : De smeedijzeren kroon was om het lijf van de bandiet gevallen en wel zodanig dat deze zijn armen niet meer bewegen en zijn wapen niet meer gebruiken kon ! Dit wapen had Texas Slim trouwens ook dadelijk afgenomen...

— Wat zeg je van ons spelletje, vriend ?

DAAROP KON PERALTA NIET MEER ANTWOORDEN...

MAAR Redgie Peralta kreeg de tijd niet meer te antwoorden. De Ridder van de Prairie had hem met een forse hoekslag onder de kin buiten Westen gestuurd...

— Al de rest was kinderspel, vervolgde Texas Slim zijn verslag aan O'Morrigan, diens helpers en tante Jeanne...

Ik geloof dat ik wat hard sloeg om Redgie Peralta te « verdoven », maar ik meen dat ik dit wel mocht ! Met de hulp van Koen bond ik zijn handen en voeten stevig vast met de koord van een gordijn en we legden hem in een hoek. Nadien zetten we stoelen en tafel op hun plaats, ruimden de luster op en stelden ons op aan weerszijden van de Venetiaanse spiegel...

Het was hoogtijd. We hoorden voetstappen naderen. Het verborgen kijkgaatje, dat we intussen ontdekt hadden, ging open en de derde man zag niets verdachts in de kamer... Hij trad binnen. Wat moet ik je nog meer zeggen, luitenant, als dat ik toen m'n linkse heb gebruikt ?

— Het was die schurk van een Tito Brandolacci, de barman van de Tarantula. Die had ons lelijk gerold en zonder jou tussenkomst en die van Koen, zou hij dat spelletje nog lang hebben kunnen spelen ! Toen we hem naar de klant vroegen, die twee vingeren aan de hand miste, kon hij ons natuurlijk geen uitleg geven ! Het toeval had Stroom Arrowhead die morgen toch werkelijk in een zeer vreemde omgeving gebracht... In Blue Paradise kreeg hij de kamer naast Tamyras, hij dronk een borrel bij Brandolacci en werd ten slotte voor de hacienda van de « Grote Chef » vermoord.

Zich tot zijn medewerker Joyce wendend, vervolgde O'Morrigan :

— En jij die wenste, dat er een man aan het venster van de hacienda zou gestaan hebben ! Door een gelukkig toeval stond die getuige er en welk 'n getuige ! Het gelukkig toeval wilde eveneens dat een jong toerist dit ogenblik op de gevoelige plaat bracht.

HET EINDE VAN DE BENDE !

DE luitenant lei zijn ene hand op het lichtblonde hoofd van Koen en de andere op de schouder van Texas Slim :

Koen en zijn vrienden zijn in strijd gewikkeld met een bende misdadigers, die de petroleumexploitaties saboteert. Heel de bende kan, na heel wat verwikkelingen, gevangen genomen worden. Alleen Peralta, de Grote Chef, blijft op vrije voeten en heeft zelfs Slim en Koen in zijn macht...

— Nooit zag ik zo'n prachtige sheriff en zulk een sensationnele kleine deputy-marshal, op m'n woord van Ier! Jullie zorgden werkelijk voor een briljant einde van de geschiedenis. Ik ben er van overtuigd dat Gardenas en Floyd Lindsay op dit ogenblik reeds ingerekend werden. Weldra zal het vaststaan dat het vliegtuig, dat Ben Doerski dropte, door hen bezorgd of zelfs gepiloteerd was. We hebben ons zelfs de weelde veroorloofd die bewuste kapitein gevangen te nemen. Gisteravond had hij een onderhoud met Tito Brandolacci, dat veel te lang duurde naar de mening van onze agenten. Ze draaiden hem prompt de doos in en hij bekende, dat hij bereid geweest was Redgie Peralta te helpen. Eigenlijk is er nog slechts één duister punt en dat is : Waarvoor heeft de hidalgo, voor wie de hacienda in de XVIIIe eeuw werd gebouwd, die onderaardse gang nodig gehad? Nu, de Spanjaarden hadden hier een zeer avontuurlijk bestaan! Maar laten we die gekheid terzijde, we hoeven er ons niet druk meer over te maken!

— Ik meen dat je me voor het ogenblik niet meer nodig hebt, O'Morrigan, zei Texas Slim.

— Neen, voor het ogenblik niet. Duizend maal bedankt, Slim.

— Laat dat maar. Vooraleer te vertrekken, moet ik je echter iets geven.

Texas Slim haalde de Luger uit zijn broekzak. Liet hem liggen in de handpalm en bekeek hem lang... Eindelijk lei hij het wapen op het bureau van de luitenant :

— Kijk, ik geef je die Luger terug. Het is het wapen van je vriend, Tommy Henslow. Het heeft zijn dienst gedaan en, net zoals Tommy het wilde, het laatste woord gehad.

EEN GESCHENK VOOR TEXAS SLIM

OVER het harde gezicht van de luitenant gleed een zachte, treurige glimlach.

— Ja, die Luger had het laatste woord. Maar het zonderlingste van deze geschiedenis is, dat je vuisten de gevaarlijkste bandieten neervelden, zonder een druppel bloed te vergieten!

— Daarvan houd ik niet, O'Morrigan! In de toon van Texas Slim klonk een verwijt. Hield de luitenant het dan niet voor de natuurlijkste zaak ter wereld, dat hij niet nodeloos bloed vergoot?

— Texas Slim, je bent werkelijk een prachtkerel. Die Luger zal ik altijd bewaren als een aandenken aan m'n beste kameraad, maar ik wil dit geschenk niet voor niets. Ik koop het van je!

De luitenant opende een schuif van zijn bureau en haalde er een omslag uit die hij de Ridder van de Prairie overhandigde :

— Vijf duizend dollar. De premie, uitgeloofd aan al wie de arrestatie van de saboteurs zou bewerkstelligen... Ik denk, dat je ze dubbel en dwars verdiende, evenals je helpers, Koen en tante Jeanne. Ik bied jullie m'n gelukwensen aan... Officiële instanties zullen dat beter en met meer woorden doen. Heel de Brigade van San Antonio dankt en feliciteert jullie!

Texas Slim draaide de omslag rond in zijn handen die zonderling beefden...

— Dank je, zei hij met trillende stem. Ik heb slechts gehandeld volgens mijn geweten en mijn plicht en als ik dit geld aanneem, is het alleen voor mijn Old Fellows! Daarmee kan ik hun lot merkelijk verbeteren. Daarvan kan ik hen nog veel meer geven dan pannekoeken met suiker en flapjacks! Doch het eerste geld, dat ik uit deze omslag neem, zal dienen om bloemen te kopen: een armvol bloemen wil ik kopen voor de graven van Stroom Arrowhead en Tommy Henslow.

KOEN EN DE COWBOY

HIJ zweeg diep ontroerd. Niemand verbrak die stilte. Koen, O'Morrigan en tante Jeanne deelden de gevoelens van Slim...

Onder een witte grafsteen in zijn geboorteland, Virginia, rustte de jonge agent. Er bloeide jasmijn. Dennen stonden om het kerkhof en er zongen nachtegalen...

In een hoekje, dichtbij de ranch, lag Stroom Arrowhead, te midden van de geur van het jonge groen en de stallen...

— Een jong agent en een oude cowboy, zei O'Morrigan stil, en hij verwoordde daarmee wat ze allen dachten... Ze zijn dood. Doch het recht, waarvoor ze vielen, zegevierde. Dit zou wellicht niet het geval geweest zijn, indien de jonge Koen, die boordevol was van de Far West, geen oude cowboy, de cowboy van zijn hart, ontmoet had.

Met een stem, die van aandoening trilde, wendde de luitenant zich tot Koen en zei :

— Je hebt ons een les gegeven, jongen, en we danken je daarvoor. Machtiger dan machinegeweren en het brein van de fijnste detective, was het hart van een jongen en dat heeft gewonnen!

EINDE

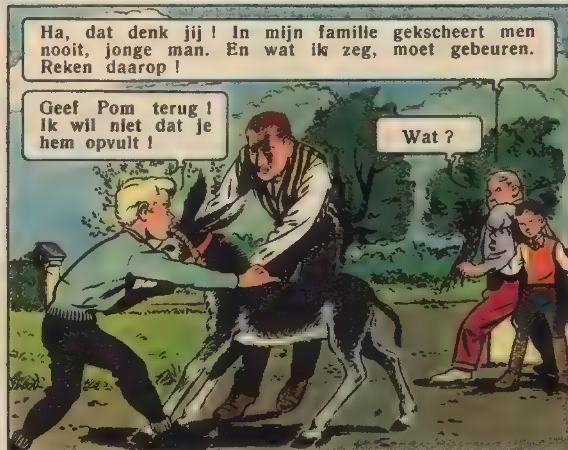
Teksten en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Cahin heeft Pom, de beste vriend van Teddy, gekocht van het cirkus. Woedend omdat het ezeltje zijn zoon omver wierp, geeft Cahin het bevel Pom te doden en op te vullen. Wat zal Teddy doen?...

(Wordt voortgezet.)

DE TWEE KAMERADEN

EEN VERHAAL VAN F. D'ORGEVAL
GEILLUSTREERD
DOOR FRANS CRAENHALS

De man had zijn auto links van de weg, aan de ingang van een braakliggend terrein laten staan. Hij deed een paar stappen, en bleef dan staan als om zich te orienteren. Het was nog niet helemaal donker, en wat verder, naar de rivier toe, zag hij de arm van een verroeste graafmachine. De zandgroeve kon dus niet ver meer zijn.

— Vooruit maar, bromde hij.

De man had moeite vooruit te komen op de doorweekte grond, en hij moest hevig worstelen tegen de wind en de regen. Men kon het hem aanzien, dat hij niet meer zo jong was en zich, op die eenzame plek, tussen gekantelde wagentjes, verroeste machines en afgedankte camions, niet erg gerust voelde. Eindelijk kwam hij aan het blokhuisje, waar eens de firma, die de zandgroeve uitbaatte, haar kantoren had ondergebracht. Hij liep hoedzaam rond de blokhut, keek uit naar alle kanten, klopte op de deur en ging binnen. In het licht van zijn briquet, vond hij een stoel en nam plaats. In het donker wachtte hij. Z'n knieën beefden, van de koude misschien of van onrust. Na drie of vier minuten kwam de man, met wie hij een afspraak had, opdagen.

— Ben je daar ?

— Ja... ik ben er.

— Uitstekend. Beweeg niet... Ik maak licht.

— Heb je geen schrik dat men het van ver zal merken ?

— Neen, de wanden laten geen licht door, en ik heb donker papier tegen de ruiten geplakt.

De man die zo pas was aangekomen, streek een lucifer aan en ontstak de kaars die in de hals van een fles op tafel stond. Dan boog hij naar de man die op de stoel zat en zei :

— Goeie avond, mijnheer de directeur. Ik ben blij dat u naar mijn nederig landhuis gekomen bent, waar ik trouwens heel zelden verblijf. Hebt u het nodige meegebracht ?

— En jij ?

— Ik ook. Ik heb maar één woord.

Om de lippen van de automobilist verscheen een flauwe glimlach.

— Dus is het beter er mee te beginnen, zei hij.

— Vind ik ook. Enkele punten moeten nochtans opgehelderd worden. Allereerst wens ik de verzekering dat je, net als afgesproken, de politie er niet bijgehaald hebt.

— Je weet toch, dat ik er absoluut niet aan houd dat de politie lucht krijgt van de zaak !

— Ja, wist ik wel, maar toch achtte ik het nodig enkele voorzorgmaatregelen te treffen.

— Dat wil zeggen ?

— Dat wil zeggen, dat ik je slechts zes van de zeven valse wissels teruggeef. De laatste — de kleinste trouwens — blijft in het bezit van een vriend. Hij zal een fotocopie van deze wissel publiceren indien ik — bij het verlaten van dit terrein — door de politie zou aangehouden worden !

— Wat een gemene streek ! We waren toch afgesproken dat...

— Verspil er niet zoveel woorden aan ! Indien je me de tweehonderd duizend frank die je me beloofde, dadelijk neertelt, krijg je overmorgen de wissel toegestuurd.

— En wie zegt me, dat je nu reeds geen fotocopie hebt laten maken van al deze stukken ?

— Ik deed het niet. Daarop geef ik je m'n woord... ik wou haast zeggen m'n woord van eerlijk man, doch je zou me niet geloven !

— Ik zou je graag geloven, maar je hebt al zoveel lepe streken uitgehaald !

— O, ik heb veel onkosten te dekken en ten slotte ben ik niet verantwoordelijk voor de apentoeren van je zoon !

— Je weet dat het hier om een jeugdzonde ging, dat ik al de kosten betaalde en dat mijn zoon sedert tien jaar een ernstig en eerlijk man is. Hij is getrouwd, heeft drie kinderen en daarom wilde ik niet, dat je hem moeilijkheden zou aandoen alleen om mij, z'n vader, te treffen !

— Beken eerlijk dat je, als woordvoerder van een grote politieke partij, bang bent voor schandaal !

— Ja... misschien dat ook. Maar, dat is niet de kern van de zaak ! Jij bent in het bezit van de wissels, die m'n zoon tijdens zijn jeugd vervalste, en ik koop ze je af voor tweehonderd duizend frank. Dat was toch onze overeenkomst, niet ?

Hij opende zijn overjas en toonde de kleine zakjes, die hij aan zijn vest bevestigd had.

— Kom, tel het geld ! Tel het geld, mijnheer de directeur !

★

Ze zaten tegenover elkaar met de pakken bankbiljetten en de stukken tussen hen op de wankele tafel...

— Twee en dertig... drie en dertig... vier en dertig... Doch plotseling rolde er een geldstuk op de vloer. De bandiet bukte zich om het op te rapen en, toen hij zich weer oprichtte, zag hij een revolverloop op slechts enkele centimeters van zijn voorhoofd blinken.

— Politie ! riep de oude man koud en hard. Handen omhoog, of ik schiet !

Langzaam gingen de handen van de bandiet in de hoogte. Het was alles zo onverwachts gebeurd, dat hij de kluts kwijt was.

— Wat krijg jij zo ineens ?

— Let op, kerel, want ik meen het ernstig !

Maar was dat nog de stem van die oude man ? Ze klonk plotseling zo zelfzeker en dreigend...

— Tegen de muur, hou je handen samen... beter... Doe niet alsof je dat nooit in je leven gedaan had, Louis Maigrot.

De boeien klonken dicht en het duurde nog enkele seconden alvorens de afperser de spraak weergevonden had :

— Het is net of je de gewoonte hebt zoiets te doen. Je bent terzake voor een

(Vervolg blz. 18.)

DE TWEE KAMERADEN

VERVOLG VAN BLZ. 17

gelegenheidsagent... En, hoe ken je m'n naam?

— Ik weet alles. Laat me even je zakken aftasten. Ha, zie je wel, een 12 mm.! Daarmee trek je de zakken van je vest helemaal uit de plooi!... Neen, aan deze kant niets. Ik ben eerlijk en laat je je zakdoek behouden. Ga nu zitten, dan kan ik deze ketting om je benen leggen. Oef! Eindelijk mag ik m'n wapen weer in m'n zak steken... Niets belet ons van nu even te kouten... Of heb je niet meer zoveel praat als daarstraks?

De gevangene bekeek de man die hem knevelde oplettend, plotseling grinnikte hij.

— Je was me te slim af, inspecteur Nicolet!

— Je herkent me dus?

— Een half uur te laat...

— Geef toe dat ik knap geschminkt was, zei de inspecteur, die zijn grijze snor voorzichtig aftrok en op de tafel lei. Met de wenkbrauwen heb ik veel moeite gehad! Ik moest de mijne afscheren om deze te kunnen opplakken!

— Je geleek sprekend op de oude, zelfs je buik!

— Bij zo 'n hondenweer, kan men enkele pullovers meer best gebruiken! Zo je er niets op tegen hebt, zal ik dat geld even opbergen. Het is hier niet veilig!

— Wacht je op je collega's om me weg te voeren?

— Neen. Ik ben net zoals jij, ik knap m'n zaken liefst alleen op.

De inspecteur stak een cigaret op en leunde tegen de rug van z'n stoel. Buiten huilde de wind, hij rukte aan het zinken dak en schudde met de deur.

— Slecht weer, niet Maigrot?

— Niet al te best, inderdaad!

— Dat doet me denken aan een nacht, hernam de inspecteur, het is lang geleden... Het was in 1940, we trokken terug naar Duinkerke... mijn kameraden ten minste, want ik had een granaatscherf in de dij gekregen en was bewusteloos blijven liggen. Het ging er daar hard toe, je mag me geloven!

— Dat weet ik, antwoordde de gevangene, ik zat ook in de zak van Duinkerke!

De inspecteur deed alsof hij het niet gehoord had, en praatte met zachte stem, alsof hij helemaal verdiept was in oude herinneringen, voort.

— Lang sleepte ik me door een echte hel, dan kwam ik aan een hut, ze geleek op deze hier, en ik wachtte daar tot m'n laatste druppel bloed zou weggevloeid zijn, of er een nieuwe granaat er een eind aan maakte. In de nevelsluier die voor m'n ogen hing, zag ik iemand naderen...

Nicolet wachtte een ogenblik om zijn sigaret opnieuw te ontsteken. Hij profiteerde er van om Maigrot van terzijde aan te kijken. Deze bleef zwijgen en hield het hoofd gebogen.

— Waar was ik ook weer? Ho ja,... de man die op me toekwam, was van de hemel gezonden. Met een stuk, van zijn hemd, legde hij een verband. Dan wilde hij hulp halen, doch het geschut bulderde opnieuw en hij vond het beter me dadelijk mee te nemen. Ik slaagde er in op te staan en zo strompelden we een wijl voor. Dan was ik echter totaal uitgeput en ik zei tot m'n kameraad:

— Laat me hier liggen, m'n beste, je zult er ook je hachje bij inschieten. Ik herinner me die woorden nog duidelijk, want dat waren de laatste die ik zeggen kon. Dan verloor ik het bewustzijn. Toen ik de ogen opnieuw opende, lag ik in een hulppost en naast mij zag ik de brancardier en de onbekende wapenmakker, die me op zijn rug tot daar gesleept had. Hij zag er eerder tenger uit en het moet hem ontzaglijk zwaar gevallen zijn mij onder de bombardement zo ver te dragen... Bovendien was het nacht. Onderweg had ik het gezicht van m'n redder niet eens kunnen zien, doch in de hulppost, bij het schaarse

licht, kon ik zijn trekken onderscheiden.

— Ik geloof wel, dat hij het halen zal, zei de brancardier.

— Dat hoop ik voor hem, die arme drommel, antwoordde m'n redder. Dan is hij stil weggegaan. Ik geloof dat het een soldaat was van...

— Van de 3e compagnie van het 129e regiment, zei Maigrot met hese stem.

— Ja, heel juist. Van de 3e compagnie van het 129e regiment. Ik heb toen gezworen de man, die me het leven had gered, terug te vinden en voor hem alles te doen wat in m'n macht lag... Het is daarom dat ik vanavond alleen kwam.

Inspecteur Nicolet was zo ontroerd, dat de woorden nog slechts fluisterend over zijn lippen kwamen. Hij stond op en bevrijdde de handen en de benen van zijn gevangene.

— Je bent vrij, kameraad, op voorwaarde dat je weer een eerlijk mens wordt. Jij hebt het recht niet je zo te gedragen als je doet. Begrijp je me?

— Ja, ik begrijp je, maar het leven is soms hard!

— Het leven is hard, doch met de nodige wilskracht kom je er eerlijk door! Ik laat je niet vallen, Maigrot, ik help je. Hier heb je mijn adres. Kom me bezoeken.

— Indien ik geweten had, dat jij hier op me wachtte... Maar, waaraan herkende je me?

— We hebben je steekkaart, beste vriend. Toen men me je foto voorlei, herkende ik je dadelijk. De trekken van mijn redder staan diep in m'n geheugen gegrift... Je begrijpt ook dat ik de volle verantwoordelijkheid draag van hetgeen ik nu doe en het zou me duur te staan komen indien... Maar, ik weet dat ik, er nooit spijt zal van hebben!

— Neen, dat zul je niet. Ik zweer het. Je geloof me toch?

— Ik geloof je en ik verwacht je overmorgenavond om 9 uur bij mij thuis.

— Goed.

— Het is het vierde huis, links in de straat. M'n vrouw zal je een lekker avondmaal opdienen en je zult m'n kinderen leren kennen. Nu, goeie avond!

★

Maigrot liep heel vlug naar de deur, hij struikelde alsof hij dronken was of, alsof die soldaat die in 1940 over het slagveld liep met een zware last op de rug, een last die hij graag droeg, en waarvan hij zich niet wilde ontdoen.

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Op het ogenblik dat graaf Karel de oude man een geldstuk wil geven, werpt de rekel de mantel van zich af. Een zwaard bliksemt en... de graaf valt met gekloven schedel tussen het gestoelte...

De verschrikte gelovigen spoeden zich onder angstgehuil naar de kerkdeur, maar daar worden zij teruggedreven door een bende Houtkerels die daar post gevat heeft...

25-6-53

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

MANNEN OP DE MAAN...

De maanraket landde veilig. Kuifje en zijn vrienden maken een verkenningstocht en merken een grot. Kuifje, de kapitein en Bobbie gaan er een kijkje in nemen. Bobbie glijdt in een afgrond...

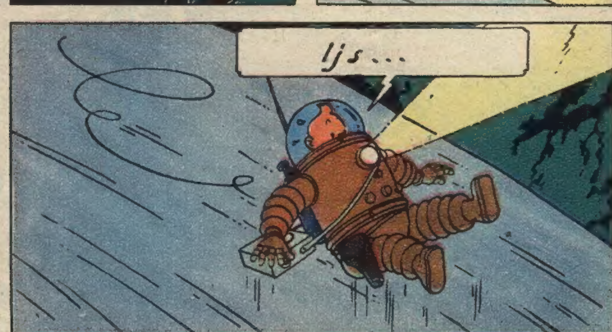

(Wordt voortgezet.)